

18 באוגוסט 2003

יום הולדת / לרעננה

ישם ארשים שדיםות נערצת ומחוללת,
ואלה נקרים אל לב הצבור דרך כל חלון ודלת,
ובסיווע התקשרות או מודעים מתי הייתה להם עצירות ומתי רזלת,
והם יודיעים איך לטעטו בעבודות ולהשתעשע בכל תיאוריה,
ולכל האשמות קטגוריות, תמיד ימצאו אונדות של סגירה
אר בסופו של דבר,

ארשים כמו רעננה הם שוחזבים את אבוי הגזית של ההיסטוריה!!

אי זכר אותו כרע, תמיד שוכב, תמיד לא,
אי זכר אותו בפלמ"ח תמיד בין הראשונים, תמיד ראש חץ
צוהל אל הוואדיות במדבר, אל הגבים, בשביili ים המלח
ובחטיבת היחפים ההיא – לסיר, אטילו מלך
שש אל כל הסכנות, אמריך לא כשל ברכבים,
הוא לא יאמר זאת, אך בשל רעננה ושכנותה, יש לנו את ירושלים.

זה הוא היה הראשון, כאשר סגר האויב על העיר סביב סביב
הראשון אשר שבר את המצור, ברגע הראשון שירד מטהירה לתל אביב
ואחרי יום השקט, כאשר המדינה מתואושתת מן האבל וממן הרכות
הוא בא אל הקיבוץ ווצא אל כל שליחות,

ויצא בלב שלם, איינו מתחזה
וזדהה כי באסיה או באפריקה עוד לא רואו ישראלי שכזה.

זיד של עמל, כפים שאיננו מתרשם
ושב אל הקיבוץ, אל עמי, אל המשפחה
ומימי התהילה הכביריהם הם אל אפיהיות המלאכה

כן, חברים, אפשר לדבר בו, ולדבר בו בלי קץ ובלי אחרית
ולא נאמר די, אטילו אם הגיע זמן תפילה שחרית
על חברי זה שעשה היסטוריה
בקיבוציק וכלהם בין אש וקלע
ורק נאמר לו באהבה :

יום א' פג

תמיד ידענו רעננה הוא סלע !!